



# DANSKEREN:



## Amerika.

### Philippinerne.

Megen Regu. MacArthur venter et Angreb.

Det har i den senere Tid regnet ualmindelig meget i og omkring Manila, saa Overtogsmændene flere Steder har gjort ganske megen Skade, ogsaa paa vore Troppers Stanser. I Paranaque er Broen skullet bort, og al Jordværelse med Gen. Grants Tropper ved Bacoor er saaledes standset. Telegrafledningerne ere ogsaa afbrudte. Arbejderne ved Broen maa staa i Vard op til Armhullerne; de haave nu sendt indstaaende Anmodning til Manila om at faa Vaade ud til Arbejdspladsen.

Modt for Manila løber Vandet flere Steder over Jernbanejernene, og alle Togene haave maattet standse deres Færd. Forspærerne haave flere Steder maattet naa deres Pladser ved Hjælp af Vaade, andre Steder haave de vaded igennem med Vaabnene oven over Hovedet. Hvoraa Togene atter vil kunne komme i Gang, er ikke let at sige. Reparationsarbejdet er meget besværligt paa Grund af de høje Waade. Tropperne ved San Fernando har ikke Provision for ret mange Dage; men man haager dog nok at skulle blise i Stand til at bringe dem mere i rette Tid. Det er rimeligt, at Helbreddsstaaen ikke er videre glimrende under denne Regnsaason. Hospitalet i Baynes lader sig syge Soldater.

Gen. MacArthur, der har Overtogsmændene ved San Fernando, er paa Bagt baade Dag og Nat, da han venter et Angreb af Injurgenterne, der jo nu tro sig ikke for Forsølgelse og mener at kunne gaa angrebsvis tilværts.

### Dewey i Trieste.

#### Store Gresbevisninger.

Admiral Dewey har ikke haft megen No i Trieste. Ikke blot blev han budt velkommen — som det sig hør og bør — af U. S. Minister i Wien Addison Harris med Konjul Horsfeld og flere, men de fremmede Konjuler har ogsaa besøgt ham. Telegrammer fra forskellige Personer er ogsaa ankomne. Selv har han maattet gengælde alle de elstøverdige Besøg. Der har været Tale om, at han vilde til Karlsbad for Helsebredets Skyld, men han siger selv, at han nu har det godt. I Foredags Aften holdt han en stor Banquet paa „Olympia“, og alle Gæsterne vare betagne af hans Ligesind. Dewey udrådte selv Staalten for „Fædreland og Hjem“ og tallede paa sine hvide og hans Mænds Hæder for den store Væd, man haave beviset ham. Dewey har medtaget Indbydelsen til New Yorks Banquet, maatte og Chicagoo; men Millionærernes vil han ikke med til.

### Alger resignerer.

Endelig er den megen Tale, der har været om Krigsminister, General Russel A. Alger's Afsted, blevet til Virkelighed, idet Ministeren i Onsdags sendte sin Resignation til det „Hvide Hus“, hvor den vist vil blive modtaget uden videre Indvendinger. Resignationen siges at skulle træde i Kraft d. 1. August.

Den nærmeste officielle Grund til Alger's Afsted som Krigsminister skal være hans Alliance med Michigans Guverner, Pingree, hvilket ikke rigtig faldt i Præsidentens Smag; men der er nok ogsaa andet mellem Alger og McKinley, som endnu haarer til den private Side af Sagen.

Der er altsaa nu bleven en tom Plads i Præsidentens Kabinet, og det næste Spørgsmaal drejer sig om, hvem der skal fylde den.

## Den ny Krigsminister.

### Elihu Root.

I Foredags blev Spørgsmaalet om R. A. Alger's Efterfølger afgjort, idet Præsident McKinley efter Konference med Senator Platt tilbød den bekendte New Yorker Lovlaude Elihu Root som Krigsministerpostefullen. Elihu Root haave givet Senator Platt Fuldmagt til at gøre „Ja“ paa Tilbudet.

Saa snart Aftenavisene udkom med den ny Meddelelse, skrev Alger til Root og udtrykte sin Tilfredshed med denne som Efterfølger.

Selv varetager Alger Posten til denne Maanedes Udgang.

Man maa lægge Mærke til, at vi denne Gang har faaet en civil Krigsminister, hvilket baade kan være Udtryk for Tilfredshed og for Tilfredshed med Alger. Sandsynligvis det første, men med Anerkendelse af, at under Alger er Krigsdepartementet militært set, bragt faaledes i Funktion, at det kan ledes af en civil Mand med Hjælp fra Generaladjutant Corbin.

De særgene Egenheder, den nye udnævnte Krigsminister har i sig, som Uddannelse som Lovlaude, passer desuden godt med, at Krigsministeren tillige maa være en Art Koloniminister.

Det antages, at der vil herse fuld Forstaaelse mellem Elihu Root og Gen. Miles — og at muligvis denne ny Tingens Tilstand vil medføre, at Gen. Disblyver hjemkaldt.

### Vidt om den ny Krigsminister.

Elihu Root er 54 Aar gammel, idet han blev født 15. Febr. 1845. Hans Fader, Oren Root, der den Gang boede i Clinton, Oneida Co., N. Y., var i mange Aar Professor i Matematik ved Hamilton College. Fra dette College tog Sonnen juridisk Eksamen i 1864 — og fortsatte dernæst sine Studier i New York. 1867 fik han Sagførerbevilling og praktiserede siden i byen New York.

Som Boiger i New York har han beklædt mange Tillidsverv, var Vicepræsident for Sagførersforeningen, fra 1883 Medlem af Bestyrelsen for Hamilton College — fra 1883 til 1886 U. S. Attorney i New Yorks Iyblige Distrikt, og Formand for Vorkommissionen i Staten New Yorks sidste Konstitutionsforhandling.

Der hærker almindelig Tilfredshed med denne bygtige Mand's Udnævnelse til den vanskelige Ministerpost.

### R. G. Ingersoll død.

Pludselig og uventet døde Robert G. Ingersoll i Freden, d. 21. Juli, 66 Aar gammel. Et Hjerteslag gjorde brat Ende paa hans Liv, efter at han et Par Dages Tid haave følt sig noget utilpas. Døden indtraf, medens han sammen med sin Familie opholdt sig paa sit Sommerlandsted ved Dobbs Ferry. „Den store Britanker“ døde — som han selv stal haave sunst det — hurtigt og smertefrit, just som han paa sin Hustrus Spørgsmaal til hans Besindende haave soaret: „Na, bedrel!“

### Hans Liv.

Robert G. Ingersoll blev født 11. August 1833 i Dresden, N. Y. Hans Fader var congregationalistisk Præst, men med temmelig frie Jæder. Sonnen fik oprindelig ikke nogen Uddannelse, fordi Faderen flyttede ofte i Roberts Barndom. Imidlertid naade han dog at blive praktiserende Sagfører, først i Shawneetown, senere i Peoria, sidstnævnte Sted sammen med sin Broder Eben, der var Kongresmand. Robert J. blev her selv optagen af Politikken — dumptede ved Valget i 1860 — men saa kom Borgerkrigen. R. G. Ingersoll fik organiseret flere Korps og

i Epidjen for 11te Illinois-Kavalleri kæmpede han 1862 som Oberst.

Hjemkommen til Peoria blev han valgt til Attorney-General for Illinois. Nu kastede han sig atter med Jær ind i Politikken, fra nu af Republikaner. Og ved Hjælp af sine sjældne Talegaver tiltaltes han sig snart Opmærksomheden. Naarlig hans Anbefalingsstale for James G. Blaine til Præsidentvalgigheden ved den republikanske Nationalconvention i Cincinnati 1876 er berømt. Han blev af mange anset for en ganske ypperlig Taler, en glimrende „campaign orator“.

Mest bekendt er Ingersoll dog bleven som „den store Britanker“. Han erklærede sig for „Gudsforægter“, og hans Skrifte imod Kirken og Kristendommen haave sikkert været betydelig. Han vilde lære Folk at tænke frit og selvstændigt, men har paa dette fælt næppe naaet videre end alle hans erndu berømt og langt dybere tankende Jørgængere blandt de ældre Britankere: at saa Folk til at tænke hans egne Tanker, ikke til at leve paa, ikke til at dø paa.

Hjernestjerne Bjørnsen var i sin Tid begejstret for Ingersoll. Saa vidt vides, fastholdt den sidste sine Ansættelser lige til det sidste. Han tager med sin Begavelse et forsørbeligt Ansaar for Tufinder med i den Grad, som han dog alligevel en Gang skal fremstaa af — trods sin egen Benægtelse.

## Sporvogns-Strejferne.

Det gaar nok saa varmt til baade i Brooklyn, New York og Cleveland.

I Brooklyn har de strejvende Sporvognsbejere flere Gange benyttet Dynamit som Vaaben. En Dag søgte man at sprænge en Bille paa Højbanen ved 5te Ave og 35te Gade. En af Billerne sprængtes, og Broelagningen blev reves op. Staalstrikker fastedes endog helt ind i nærliggende Huje. 22 Sporvognsbejere ere arresterede som mistænkte for Meddelagtighed i Forbrydelsen. Strejstens Ledere fordømmer naturligvis disse saa Ublag.

Brooklyn Rapid Transit Co.'s Præsident, Mr. Rossiter, paaiaar, at alt gaar efter Onke. De har faaet nye Ansøgninger fra 500 Mand. Strejsten tæller 1,600 Mand.

Senere meddeles, at næsten alle Vogne nu gaar regelmæssigt i Brooklyn og New York. Arbejderorganisationens Ledere har sammenkaldt alle deres Embedsmænd til stort Forhandlingsmøde. Rossiter er arresteret for at haave udspredt løgnagtige Fremstillinger gennem Bladene.

Barre ser det ud i Cleveland. Ikke blot har de der benyttet Dynamit i en uhyggelig Udstrækning, saa flere Menneker er komne til Stæde, og det har maattet tilkaldes Tropper. Men i Randags krævede Strejften endog et Mennekelid, idet Konduktor Hawley, da Mængden stoffedes om Vognen, faldt paa og soarede den 19aarige Louis Cornwell saa haardt, at han senere afgik ved Døden. Hawley blev arresteret og Hoben forbreven af Politiet. Mayor Farley har forlangt flere Tropper.

## U. S. og Portugal.

Traktaten mellem De Forenede Stater og Portugal offentliggjordes den 22. Juli. Det er den første Traktet under Vingley Lovens og vil snart efterfølges af Traktaten med Frankrig.

Portugal faar Nedsættelse i Tolden paa saa raal Vinfen (argol), Landvine, brusende (sparkling) Vine, Brændevine, Materier og Tegninger. De Forenede Stater faar Toldnedsættelse paa Høede, Mais, Fædt, Landbrugsmaskiner, Mineralolie, alle Slags Kæstsker og Instrumenter, Tjære og Beg.

## Et canadisk Ultimatum.

Sir Wilfrid Laurier gaar lovlig vidt.

U. S. bliver ikke bange.

Kanadas Premierminister Sir Wilfrid Laurier haave i Foredags en af sine store Dage. — Der maatte aabenbart siges noget i Anledning af, at Volvgiftsforhandlingerne om Klafstaa-Grænser ere gaade i Staa.

Sir Charles Tupper begyndte, idet han udtalte, at Amerikanerne haave laadet Sagen gaa i Staa, fordi de vidste, en Volvgiftskendelse maatte gaa deres Vaastunde og Duffer imod. Han solte sig overbevise om, at hvis England haave fulgt samme Forsigtighedspolitik overfor Frankrig i Ashobaspørgsmaalet som nu overfor De Forenede Stater, saa vilde Frankmandene ikke haave forladt Ashoba. England var bange for at støde U. S.

Men Sir Laurier var dog modsigere og morskommere. Han erklærede, at Grænsespørgsmaalet nu stod paa Afgørelsens Stæde. — Krig eller Volgdigt. Selvfølgelig ønskede han det sidste, men England var bleven saa vant til at give efter for De Forenede Staters Krav, at der nu maatte gives det en Kærlighed til at bevise de kongale Kanadiere, at det er viligt til at besigtte deres Interesser. Kanadierne vare gaade saa vidt, som de kunde, med Indrømmelser i Klafstaa-spørgsmaalet, men de forenede Stater hindrede Volvgiftsafgørelsen.

Spørgsmaalet er dog noget mere indviklet, end Sir Laurier vil se. I De Forenede Stater har købt det omstridte Territorium af Rusland, og mærkeligt nok — brod Kanada sig ikke en Dødt om det hele, før Guldejerne i Klondike blev opbagede.

Den egentlige Karsag til Sir Laurier's stormagtige Udtalelse er imidlertid sikret, at han har haft Held med sig i Spørgsmaalet om en Genfærdighedstraktat mellem U. S. og Kanada — og da dette Spørgsmaals Løsning var hans Ministeropgave, valkte Taburetten nu under ham. Saa maatte han ved andre og isjæfnede Midler som et „Ultimatum“ vække Kanadiernes Begejstring. Hvilket tidvæls er lykkedes ham — dog ikke helt. Professor Godwin Smith har allerede udtalt sig eneenergisk imod Forfærdighedsforhandlingen om Dødet: Krig, og peget paa, at Genfærdighedstraktaten og Klafstaa-Grænser netop ikke har nogen indbyrdes Sammenhæng. De forenede Staters Regering har albedesiklaret sig for at give Sir Lauriers store Ord. Man tender jo nok det mennekelige Hjertes Vefangelighed — og beroliger sig med, at Sir Laurier faar nok sine Klaps for Ubesindigheden hjemme fra Moderlandet England.

### Har ikke sagt det.

Gen. Th. M. Andersen, Kommandør ved Sædeparlamentet, er bleven beskyldt for at haave sagt, at de forenede Stater kom til Philippinerne ene og alene for at hjælpe Berne til Frihed og Uafhængighed, og at det albedes ikke var Tanken at underlægge sig Territoriet. Dette slutte Gen. Andersen efter en af Fredsministerens Udvalg haave sagt ved et Fæstmaal i Cavite; men han benægter det selv fuldstændigt. Han siger, at han kan godt huske dette Vidbudsmaal, der blev givet for ham og Dewey; men Dewey var ikke med. Da de efter Maaltidet sad og talte sammen om Spanierens Grusomheder og de forenede Staters Protektorat, var der en fremragende philippinsk Mand, Buen Camino, som opponerede mod Taten om et Protektorat og erklærede, at Philippinerne ønskede at blive annekteret af de forenede Stater, saa at Folket kunde haave Staternes Privilegier. „Jeg ønsker det udbrødt“, sagde Generalen, „at jeg aldrig har udtalt noget saadant, som er bleven mig tilagt.“

## Stats-Nyheder.

### Illinois.

R. A. S. Graham, Er-Sekretær, Skriver og Skoleagent for Skoleaadet i Chicago, er forfunden med en Underbalance af \$34,500.

Ida Mott, en enligt boende Kvinde i Chicago, blev forleden Dag funden død i sit Hjem. Liglynet erklærede, at hun var død af Sult. Hun var meget tilbageholdende og forlangte aldrig noget. Lægen sagde, at hun vist intet haave faaet de sidste 5 Døgn.

### Kentudy.

Nogle Demokrater i Clay Co. kom forleden i Totterne paa hørøndre med et saadant Resultat, at tre Mand dræbtes, flere saaredes og kun een slap uskadt deraf.

### Wisconsin.

I Tinsdags brændte Hotel Grace i Milwaukee. Brandfolkene vare lige komne op paa Kurene, da disse pludselig styrtede sammen med 20 Brandmænd. Af disse lagge 11 paa Hospitalet, hvoraf flere maa dø. Ingen Gæster kom til Stæde.

Under et Skybrud i den nordvestlige Del af Støten drukne den 19de ds. en hel Familie, A. B. Blades, hans Hustru og 8 Børn, medens de var paa Bejen til Minejota i en Emigrantvogn. De haave lejret sig ved en Bæk, da Skybruddet kom. Den lille Bæk fulmede i Lobet af fort Tid op til mellem 12 og 18 Fod og førte dem alle med sig.

### Michigan.

August Baker, Berrien Springs, Mich., forfølges af 100 Borgere, der truer med at lynche ham for en begaaret Forbrydelse. Politiet prøver paa at skjule Forbryderen for Mængdens griske Blikke.

## De tjuvde Ting.

Trust Cykleringen gif som bekendt i Stykker, men der er allerede dannet en ny — med 40 Millioners Kapital. Den repræsenterer 65 Etablissemeter.

Guldet, a! Guldet. Der kommer med smaa Mellemrum den ene gruslige Meddelelse efter den anden om, hvilke Dyr Guldblysten kræver. Og det enten man tænker paa, hvorledes Pengegerighed ogsaa i Klondike vifer sig at være en Rod til alt ondt — eller de mange Ulykker, der ster paa Mennekelid under Rejserne did op.

Den nyeste gaar ud paa, at et Rejseselskab paa 13 Personer under Anførsel af en ældre Skipper, Bens, vilde draage op til Konjul River, 300 Mil fra Guldmærken ved Selaw River. Det er udskrævet, hvad Kallerne led af Forbug, Frost og Sult — og levende kom kun en eneste deraf, nemlig Mrs. Bens.

Det er Dampflet Roanoke, der bringer Meddelelsen. Dampflet Garonne er ankommet til Victoria fra St. Michaels, Alaska, med 550 Guldgavere og 3½ Million Dollars i Guld. Alt Guld er fra Flodbragene omkring Yukon. Passagererne paa Garonne ere enige om, at der ingen Sandhed er i Beretningerne om de rige Guldfund, som stal være gjort i Cape Nome.

Der siges intet om, hvad de grundr deres Mening paa.

Polygamister i vort Land. For kort siden blev Mormonkirkens Præsident, Angus M. Cannon anklaget for Polygami. En Kvinde, der er Stats senator i Utah, nemlig Mrs. Martha Hughes Cannon, nedtom sidste Foraar med en Datter, og Retten har nu freddet ind og arresteret Angus Cannon for at haave staaet i ulovligt Forhold til Mrs. Martha. Under 19. Juli meddeles, at Præsident Cannon, der ikke selv var til Stæde for Retten men lod sig repræsenterere af sin Advokat, har tilstaaet sig skyldig i Polygamii. Dømmen vil falde om nogle Dage.

Vigtigere er det, at det antages sikkert, at man vil gaa videre og søge at overbevise andre Mormonister om samme Jørbrydelse. Naarlig gælder dette den valgte Kongressmand fra Utah B. H. Roberts; som der paa forskellige kristelige Aarsmøder er affattet Resoluitioner imod, at denne Mand faar Lov til at indtage sit Sæde i Kongressen, kan man vente en Anklage for Polygami ogsaa rettet imod ham.

I Jerde Julifæst har nu krævet i alt 144 Døse. En Del af de saarede fik Mundflemme og døde deraf. Luffkipper Charles Keefe faldt og slog sig i Ohjel i Cleveland, Ohio, d. 20de ds., i Paafjyn af 2000 Menneker. Ballonen var kommet løs og gif for tidlig til Vejrs.

Mærkelig Forudandelse er derved et Ildtog. Mrs. Nellie Sullivan, som med sin Mand bor paa en Farm nær ved Chicago & Alton-danens Spor, to Mil fra Pontiac, Ill., sit en saa bejndelig Uro over sig tidlig om Morgen den 20de ds., at hun maatte ud. Da saa hun, at Jærndanbroen over den snævre Kløft var næsten opbrændt. Først vilde hun gaa hjem efter en Lugte for at varsko Toget, som hun vidste vilde snart komme. Men saa hørte hun Larmen af det, greb en Brand fra den brændende Bro og løb hen over Sporet med den. Lokomotivforen fik standset Toget nogle faa Strid fra hende.

Chicagos Adressebog er just udkommen. Den indeholder ca. 563,400 Navne, hvilket stal være det største Antal Navne, nogen Kalender i U. S. endnu har haft — eller ca. 15,000 flere end nogen anden Bys. Til besynderlig Glæde for os Skandinavere viser det sig, at Johnson-Familien er aller talrigst. Den optager endog 17 Sider i Bogen.

U. S. Senator Rute Nelson rejser paa Besøg i sin Fødeby Wols i Norge. Det var i Maj 50 Aar siden, han haave det sit Fødeland. Han var nemlig 6 Aar gammel, da han sammen med sin Moder ankom her til Landet.

Efter et Ophold i Norge vil han gøre en Afskift til Sverige, Danmark, England, Skotland og Irland. Oprør mod den spanske Gæjftlighed paa Philippinerne. En Philippinerpræst Gregorio Agripay synes, at der er ikke tilstrækkelig Forvirring paa Berne. Han har nemlig rejst en Opvækkelsesvægelse imod den spanske Gæjftlighed. Han og Meningsfæller haave erklæret sig for uafhængige af den spanske Præstestole — og dermed løsrevet sig fra selve Pavens Aag. — Den spanske Vefelbiskop har selvfølgelig erklæret Oprørene i „Kirkens Van.“ Hvad denne Bevægelse vil føre til, er naturligvis ikke godt at sige. Foreløbig ere Philippinerne, trods deres Munkskab, ikke tilbøjelige til at lytte til Pater Gregorios. Men, skulde Bevægelsen faa Fremgang, kan den maasse lede til, at der bliver mere aabne Hjærtet og Sind for evangelisk Kristendom. Katholikerne kan nemlig ikke godt komme til at knuse Bevægelsen med hyre Voldsmidler, saadant som deres Sædvane er.

Ingersolls Begravelse foregik — efter Bestemmelsen — i Dag, Onsdag. Den afvæds Bemær, John Clark Ridpath og D. A. Smith skulde holde hver sin korte Tale, hvorpaa Liget stalde brændes i Krematorium.

Lynchings-Underfølgelse. Forbi 5 Italiener i Foredags bleve lynchede, er det italienske Konsulats Repræsenter, Enrico Cavalli, rejst op til Gerningsstedet, for at undersøge Sagen til Inbberetning for den italienske Udendrigsminister.